Ч. 94. Пятниця 5 (18) мая 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Адреса Думи до царя

Перший раз, від коли Росия, відозвали ся вибрані представителі народу до володітеля російскої держави, як відзивають ся люди, що на волі чують своє достоїнство і розуміють свої права та й уміють пошанувати права других. Се хиба найліпший знак, що вже спадають кайдани, під котрими ниділи доси фізично і духово народи Росиї. Звітник комісиї адресової пос. Набоков, відчитав на вітрковім засіданю Думи серед грімких хвилями оплесків слідуючий проєкт адреси до царя:

Ваше Царске Величество зволили в бесіді, виголошеній до заступників народу, рішучо заявити, що стояти будете непохитно при інституциях, покликуючих нарід до виконуваня законодатної власти разом з своїм монархом. Державна Дума видить в сїм торжественнім запевненю монарха, висказанім до заступників, запоруку скріпленя і дальшого розвитку порядку і законодавства, які відповідають конституцийним основам. Державна дума учинить зі своєї сторони все, щоби доповнити засади заступництва народа і предложити Вашому Царскому Величеству до затвердженя закон, дотикаючий заступництва народа, а опираючий ся по мисли одноголосно обявленої волі народу на загальнім виборчім праві. Зазив Вашого Царского Величества до спільної праці для добра вітчини знаходить живий відгомін в серцях послів. Дума, котра складаючись з заступників всїх верств і народностий, відновить Росию і сотворить державний порядок на основі мирного пожитя всїх і на основах горожаньскої свободи — уважає за свій обовязок вказати, що услівя, в яких край дїйстно жиє, чинять успішну працю в цїли відродженя найліпших сил в краю неможливою. Край пізнав, що найболеснїйшою точкою нашого державного житя є самоволя урядників, котрі ділять царя від народів, і край однодушно заявив, що відродженє державного житя є можливе лиш на основах свободи при самостійній співучасти народу у законодатній власти і в контролї виконуючої власти.

В. Цар. Вел. зволили в манїфесті з 30-го жовтня з висоти трону висказати сильну волю взяти якраз ті засади за основу до дальшого уложеня судьби Росиї, а цїлий нарід російский з одушевленєм повитав голос манїфесту. Але вже перші днї свободи захмарили досьвіди, які звели на край ті, котрі все єще заступають народови дорогу до царя, допчуть усякі основи манїфесту з 30. жовтня і окривають край ганьбою, сказуючи на смерть без судейского присуду, стріляючи людий і запроторюючи їх по тюрмах. Слїди сего поступованя адміністрациї в послїдних місяцях так глубоко врили ся в душі народу, що успокоєнє є неможливе, доки народови не стане ясно, що власти уживаючі імени В. Цар. Вел. за покривку, не будуть більше допускати ся насильств, доки міністри не будуть перед народом одвічальні і доки цїла адміністрация не буде відновлена. Лиш тоді, коли міністри будуть одвічальні перед народом, може в умах укріпити ся понятє повної неодвічальности монарха. Лиш міністерство маюче довірє більшости Думи може скріпити довірє до правительства і лиш при такім довірю можлива єсть спокійна і нормальна праця Думи. Передовсїм треба в Росиї усунути виїмкові закони о скріпленій охранї, о воєннім станї, під котрих охороною розвиває ся особливо і виступає самоволя та одвічальність урядників. Рівночасно мусять бути установлені основи одвічальности адміністрациї перед заступниками народів.

Для успішної діяльности думи потрібне є переведенє засади правдивої репрезентациї народів, полягаючої на тім, що тільки єдність монарха з народом є жерелом законодатної власти. Всї запори, що відділяють царя від народу, мусять бути усунені. Не може бути части

---

5)

Образки з Каліфорниї.

Після дра В. Черного і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Театри і опіюмові нори то найважнїйші займавости в хіньскім містї. Хіньскі театри не потребують жалувати ся, як деякі в Европі, що нїхто до них не ходить. Білі платять більший вступ, але зато дістають місце таки на самій сценї; партер аж чорнїє ся від одїня і капелюхів, з під котрих виглядають цїлі ряди жовтих лиць; на горі в льожах сидять розперті Хінки, що курять папіроси або заїдають ласощі. Сцена єсть так проста, як була колись англійска за часів Шекспіра: широке, підвисшене подіюм без куртини і куліс. Двері представляють два крісла, до поруча котрих привязані дві жердки, сполучені в горі куснем сукна. В глубинї сцени сидить оркестра, котра межи розмовами акторів робить котячу музику. Якийсь артист, що грає на скрипцї з довжезною шийкою, ріже на нїй немилосердно по однїй струнї; другий музика бє довгими паличками на перемійну то в камінний бубен, то в „ґонґ“, металеву решітку, то знов в якийсь інструмент, що виглядає як кусень порожного в серединї бамбуса, котрий видає такий голос, як колиб хтось ляскав голосно язиком а до того приграває кілька якихсь сопілок, що видають такі голоси, як би хтось то квакав і стогнав, то знов свистав закатареним носом. Актори виступають в довгих одежах, на котрих повишивані цьвіти і змиї, на голові мають якесь накритє, що подобає на високі диядеми а по боках на бедрах щось такого як нїби крила у мотилів; до того ще приправляють собі штучні бороди і на пальцях нїгті як у орлів. Лиця поодиноких осіб суть помальовані на червоно з білими смугами так, що они виглядають як би якісь чорти.

Женщин в штуцї, яку грають, представляють мужчини, а героїня в тій штуцї, якій я придивляв ся, не відріжняла ся в нїчім від справдешної женщини, навіть її мова була така щебетлива і песьміла, як у тої молоденької дівчини, що хотїла би приподобати ся а не має відваги того виразно по собі показати.

Вузкий, зле осьвітлений коритар поза сценою, з котрою він сполучений двома дверми, служить за комнату, в котрій актори перебирають ся; там лежить в страшеннім неладї все поперевертане в суміш, одїж, подушки під одїнє, всїлякі прикраси в бляхи і скла, коробки з мастями, горнятка з красками, в котрих сторчать пензлї, перуки, бороди, шаблї та всїлякий инший крам, а понад тим всїм уносить ся дим з опіюму та всїлякі запахи з недалекої, страшенно брудної і закопченої кухнї, де напів слїпий, запрізаний Хінець порає ся коло огню з капаючими від товщу ринками. А в тім будинку, збудованім з сухих бальків, повних легко запальних материялів, одежі підшитої клочем і хоруговок з паперу, курять всї без памяти; навіть тоті послугачі, що підчас представленя вносять стільцї і маленькі столички для граючих осіб і нїби їх ставлять нїби кидають з лоскотом, мали в зубах папіроси. Хіньскі драми тягнуть ся через кілька вечерів, а се для Европейця не дуже приятно; мусів би кілька днів ходити до того театру, коли би хотів знати, чим якась штука закінчить ся.

Як богато крику було в театрі, так знов дуже тихо було в однїй опіюмовій норі, що лежала на кінци такої темної улицї, що хоч очи виколи, і де треба було іти почерез якісь дошки і бочки та шукати ногами дороги по каміню. У вузкій і низькій хатчинї блимав лиш олїйний каганець; на брудній деревляній стінї висїли якісь червоні кусники паперу, в нижах під стїною лежало кілька Хінців на матах із ситника, голови спочивали на тонких подушках, а ноги, що иншим разом були он може виставали далеко з нижі і заступали дорогу, були скорчені. Кількох курців лежало вже як неживих, а очи, що їм стояли вже стовпом, сьвітили ся як скляні баньки, они були вліплені в одно місце, як би там щось перед собою видїли. Инші курції добували з якоїсь коробочки липке опіюм, кружляли з него межи пальцями кульочки величини зерна гороху і на зелїзнім дротї припікали єго над малою лямпочкою. Відтак уткнули тоту кульочку в широку люльку, подержали її знов над лямпочкою і пакали борзо доти, доки аж з опіюм не зробив ся попіл. Опіюм єсть то рід живиці, котра витїкає з понарізуваних недоспілих маківок маку, що росте в теплих краях. Живиця тота, що випливає зразу як білий сок з маківок, гусне на воздусї, стає липка і тяглиста і прибирає сіру краску. Запах куреного опіюму нагадує печені каштани, лиш єсть більше солодкавий і душний. Курці

законодавства замкненої на завсігди перед свобідною ревізиєю зі сторони репрезентациї народів спільно з монархом.

Дума уважає за свій обовязок заявити В. Цар. Вел. іменем народу, що цілий нарід повен сили і одушевленя та в правдивій вірі в близький розцьвіт вітчини, переведе творче діло відродженя житя, коли між ним а престолом не буде стояти державна Рада, утворена з іменованих достойників і виборних з найвисших верств людности, і коли специяльні закони не будуть обмежувати законодатну компетенцию заступництва народів. Дума вважає конечним забезпечити окремим докладним законом ненарушимість особи, свободу совісти, слова, праси, товариств, зборів і страйків. Без сих основ, котрі вже і в манифесті з 30 жовтня є зазначені, неможлива яканебудь реформа в социяльнім напрямі. Дума виходить з непохитного переконаня, що ані свобода ані порядок не можуть бути скріплені без здійстненя рівности всїх горожан перед законами, тому виготовить закон в справі рівноуправненя всїх горожан і знесеня всїх станових, народних і релігійних привілеїв та постарає ся о висвободженє краю з під адміністрацийної опіки і о полшшенє виключно судам обмежуванє горожаньских прав.

Дума уважає кару смерти також на основі правного вироку за недопускаєму. Дума уважає ся за управнену заявити, що в дни виданя закона о знесеню кари смерти сповнить ся лиш вираз однодушних стремлень і бажань всего населеня.

Найблизшу задачу Думи творить представленє потреб сільского населеня і відповідні законні зарядженя. Дума уважає також за потрібне уложити закон затверджаючий рівноуправненє селян і освобождаючий їх спід гнету самоволї і опіки. Так само за безпроволочне уважає Дума заспокоєнє потреб кляси робітничої. Першим кроком на тій дорозї мусить бути забезпеченє свободи орґанїзациї всїх робітників.

Дума ставить собі також за головну задачу самостійність в цїли піднесеня матеріяльного і духового добробиту та піднесенє просьвіти народу. Також уважає Дума, що треба конче і безпроволочно полагодити справу заспокоєня від давна доспілих жадань поодиноких народностий. Росия представляє державу, в котрій живе богато племен і народностий, котрих духове сполученє можливе лиш при заспокоєню потреб кождого з них та при береженю і розвитку питоменностий їх житя. Дума буде старати ся о далеко ідуче заспокоєнє тих справедливих потреб.

В. Цар. Вел.! На порозі всякої нашої праці стоїть справа, яка зворушує душу кождого народу, справа, котра і нас, заступників народу, зворушає і стає нам на перешкоді в зробленю першого кроку в нашій законодавчій діяльности. Перше слово, яке залунало в Думі і було приняте окликами симпатиї всїх зібраних, то єсть слово: амнестия, котра єсть жаданем совісти народу. Єї не можна відмовити, а сповненє єї не може бути відрочене. В. Цар. Вел.! Дума вижидає повної політичної амнестиї яко першого задатку взаїмного порозуміня і гармонії межи царем а народом.

Вісти політичні.

З Ради державної. — З Угорщини. — Події в Росиї.

Палата панів відбула вчера засїданє, на котрім президент міністрів кн. Гогенльоге пояснив свою проґраму. Президент міністрів заявив, що першим обовязком правительства єсть перевести реформу виборчу і він сподіває ся, що закиди, зроблені в палатї панів ще при першім заповідженю сеї предлоги, будуть тепер змінені, бо палата признасть, що розширенє прав публичних єсть необхідно конечне. Відтак висказав бесїдник надію, що обави, котрі тут нераз підношено, не здійснять ся. Вповнї неоправданим уважає бесїдник закид, мов би реформою виборчою хтось наміряв усувати велику посїлість від співучасти в публичнім житю. Бесїдник в горячих словах підносив заслуги великої посїлости і запримітив, що лиш від неї самої буде зависїти дальша участь в політичнім житю. Правительство не лиш обовязане дбати о новочасні стремленя, але є також і одвічальне супротив них. Реформою виборчою відповість ся заповіди суспільної і політичної справедливости. Порушивши відтак справу відносин до Угорщини, просив президент міністрів палату, щоби єго підпирала.

Опісля президент палати кн. Аверсперґ присьвятив помершу згадку членам палати а відтак залагоджено ряд справ, ухвалених вже палатою послів, між иншими закон о галицких оселях рентових, закон о зрівнаню вдовиць по державних урядниках старого типу і закон о підвисшеню додатків емеритальних учителів і урядників цивільних. Наконець ухвалено відкрити на слїдуючім засїданю дискусию над заявою правительства.

В помешканю все ще недужого угорского міністра торговлї Кошута відбула ся рада міністрів, на котрій президент міністрів склав звіт зі своеї послїдної авдиенциї у Відни. Відтак обговорювано справи стоячі в звязи з відкритем парляменту. Др. Векерле має сими днями виїхати знов до Відня. Говорять, що на послїдній авдиенциї не залагоджено того уступу в престольній бесїдї, котрий відносить ся до політики заграничної, отже тепер має бути ся справа залагоджена. Так само має бути уложена проґрама роботи, котру правительство хоче зараз на першім засїданю предложити палатї. — Орґан партиї независимости мимо всяких заперечень висказує все-таки надію, що відкритє парляменту не відбуде ся вже в цїсарскій палатї в Буді, але в сали під банею в будинку парляменту.

Росийска Дума державна по першій дискусиї приняла проєкт адреси в першім читаню. Пос. Родічев поставив відтак внесенє, щоби розпочати дискусию специяльну над кождим артикулом. Президент заявив, що се противить ся реґуляминови, а пос. ґр. Гайден також тому спротивив ся. Остаточно приступлено до наради над першою частию адреси. До тої части зголошено дві поправки. — Пос. Заболотний (подільска ґуб.) поставив внесенє, щоби по словах „на основі загального права голосованя" додати слова „без ріжниці і тайно". Комісия предложила, щоби на случай принятя сего внесеня так ухвалено: „на основі безпосередного, рівного і тайного голосованя без ріжниці народности і віроісповіданя". — Анікін (саратовска ґуб.) домагав ся, щоби в адресї було сказано „на основі загального і не обмеженого права голосованя".

упивають ся ним і тоді лежать як колоди та мають якісь привиди.

Повні як набиті бувають хіньскі господи, прикрашені иноді таки справді хорошими різьбами з дерева, вишивками та мальованими і друкованими образами. Коли я зайшов до одної, то малесенькі мисочки і чашки з поцукрованими овочами, покраяними на кружільця яйцями, салатою та всїлякими иншими загадочними ласощами були вже посувані на купу а гості майже при всїх столах грали в карти, що подібні до кісток в наших доміно; жінки прикучнувши, сиділи при окремих столах та грали також, балакали і реготали ся. Довкола грачів сували ся на своїх мягких підошвах другі гості, що приглядали ся грі подібно як у нас тоті, що їх звуть „козаками"; иноді роздавали ся голосні сьміхи або чути було тиху розмову. Важну ролю відограв при тім величезний горнець з чаєм, коло котрого стояло кілька тонесеньких як папір порцелянових чарочок до загального ужитку.

Між крамами була особливо інтересна якась аптика, де стояли засушені ящірки а в слоях морскі коники, призначені до робленя з них ліків. Із стелї звисали паперові трубки а в них дванайцять родів ліків. Цїла одна стїна була заставлена шафою, в котрій були сотки малесеньких шуфлядок з ліками. На тих шуфлядках не було ніяких написий а мій провідник сказав, що хіньскі помічники аптикарскі мимо того не помиляють ся ніколи, як то иноді їх білі товариші, і не виймуть фальшивого ліку.

Відповідно до характеру міста, котре Хінцї не уважають за свою вітчину, і длятого не дбають про него, суть також і хіньскі сьвятинї. Від сторони улиці видко в них голу цеглу а звичайний фронт з бальконом і дашком звернений до подвіря. Внутрішне устройство сьвятинь, з їх череватими, страшно споглядаючими божками, з позолочуваними різьбами, з дрантивими занавісами, паперовими цьвітами, війками та хоругвоками і т. п., виглядає так, як би було призначене на то, щоби задурити богів. До того ще стоять старі дрантиві столи і стільці, котрі надавались би скорше до якоїсь треторядної збірки старинностий. В сьвятинях не видко ані сліду якоїсь торжественности і побожности, а Хінець, коли входить до своєї сьвятинї, то ані не здоймає капелюха, ані не перестає голосно говорити, так як би в якім шинку. Якийсь старий Хінець в одній сьвятини, що подобав нїби на якогось паламаря, хотів конче упхати гостям якісь продїравлені паперці, кажучи, що они відганяють чорта і всїляких злих духів, але коли побачив, що ніхто не хоче купити, кинув із злости кріслом так, що оно полетїло аж на середину сьвятинї.

А тепер гляньмо ще коротенько на залив Сан Франціско. Він представляє величавий вид, хоч за великий, щоби єго можна обняти в цїлість як один образ. На берегах видніють ся гори, дальші нїби десь розплинають ся як мрака межи водою а небом а близші виглядають як би делікатно рожеві з темно синявими смугами; то соснові лїси на них. На противнім березї видко малесенькі білі точки — доми сусїдних місцевостий. На жовто-зеленевій водї сунуть ся великі, білі судна перевозові і від часу до часу чути хрипливий голос парової свиставки. Судна ті удержують звязь з містом Окленд, положеним на другім боцї, де сходить ся богато зелїзниць. Під самим Сан Франціско стоїть завсїгди множество всїляких кораблів а вздовж берега тягнуть ся доки з висуненими далеко у воду на палях причалами. Тут виносять набір з кораблів або зносять до них; парові крани скриплять і дзвонять своїми ланцухами, двигаючи тягари своїми довжезними зелїзними раменами, а коли вийшовши з корабля, ідемо до міста, то мусимо пересувати вузкими доріжками помежи горами міхів, пак і деревляного материялу, готового хочби й зараз до ставляня хати.

Отсе єсть коротенький образ міста, що колись було; тепер з него лиш величезна купа развалин і згарищ. Що не знищило землетрясенє, то спалив огонь!

(Дальше буде).

Звітник комісиї Набоков сказав тоді, що комісия не противить ся внесеню Анїкіна, але хотіла би ужити таких слів, щоби цїла палата могла згодити ся.

Пос. Заболотний сказав, що ставляючи свое внесенє, не припускав, що нарід знаходить ся в такій небезпечности, яка тепер показала ся, в виду факту, що дума, котра сама не вийшла з безпосередних виборів, противна загальному і необмеженому праву голосованя. Бесідник домагав ся права виборчого і для женщин. — Кн. Шаховский звернув увагу на то, що тепер наради над адресою а не над правом виборчим а пос. Круґлїк (воронеска ґуб.) сказав, що яко селянин есть тої гадки, що женщина повинна обмежити свою дїяльність виключно на родину. Селянки самі не домагають ся прав полїтичних.

В российскій Думі державній утворив ся окремий клюб україньский зложений з 38 послів. До сего клюбу належать посли Шраґ, адвокат з Чернигова, яко голова клюбу, відтак Штейнгель, Шемет, Максим Ковалевский (харківска ґуб.), Линтваров, Чижевский і 32 селян.

Новинки.

Львів, дня 17-го мая 1906.

— **Преосьв. епископ Хомишин** бувві второк на авдиенциї у сьв. Отця в Римі.

— **Реформа учительских семинарий.** В суботу відбув ся у Львові з'їзд делегатів учительских семинарий в справі реформи тих шкіл. По довгій дискусиї ухвалено на внесенє о. Волча принципиально заявити ся за реформою. Дальше ухвалено приступити громадно до товариства учителів висших шкіл і разом з ними перевести приготовну акцию. Др. Пітман поставив внесенє, що треба приступити до реформи семинарий під кличем піднесения рівня загального і фахового образованя учительских кандидатів, а відтак домагати ся уладженя такого числа мужеских і женьских семинарий, яке потрібне для 8-мілїонового населеня. Вкінци постановлено скликати в осени с. р. з'їзд всїх учителів семинарий в Галичинї в цїли поведеня дальшої спільної акциї. На з'їзд мають бути запрошені члени кравної ради шкільної, посли до сойму і парляменту, представники учительских товариств і т. п. Вибрано комітет, зложений з пп.: д-ра Коцюби, д-ра Пітмана, проф. Павловского, дир. о. Волча, дир. Войцеховского, проф. Щуркевича, Новіцкої, Стшалковскої Рихновскої і Векслерової. Комітет займе ся приготовними роботами галицкого з'їзду, приладить реферати та всї домаганя, що мають довести до реорґанїзациї семинарий.

— **Курс приготовляючий** для хлопців, що мають іти до ґімназиї, уладжує філїя товариства педагоґічного в Перемишли від 10-го червня до 10 липня с. р. Зголошувати ся треба завчасу до професора Олекси Яреми в Перемишли, ул. Владича ч. 18, при чім треба подати: 1. коли хлопець роджений, 2. яку скінчив клясу і 3. чи хоче іти до I-ої ґімназияльної, чи може до приготовляючої. О удержанє і приміщенє хлопця мусять родичі подбати самі. Наука на курсї безплатна.

— **Нова жіноча ґімназия у Львові.** Комітет для заложеня приватної дівочої ґімназиї з руским язиком викладовим подає до відомости, що вже вніс до шкільної власти подане о дозвіл на отворенє ґімназиї з початком вересня 1906 р. і надїє ся, що оно буде небавом полагоджене користно. Коли лиш комітет дістане дозвіл, оголосить зараз склад учительского збору і день вписів та вступних іспитів, а заразом висоту оплати в приготовляючій клясї. Рівночасно оголосить інтернат СС. Василиянок цїну за удержанє у себе замісцевих учениць. Тепер пригадує комітет, що приймає зголошеня кандидаток до ґімназиї до кінця мая с. р. Зголошеня можуть присилати родичі і опікуни або просто до настоятельства монастиря СС. Василиянок (ул. Зибликевича ч. 24) або до о. С. Кархута, ц. к. професора академ. ґімназиї, (ул. Супиньского ч. 2, евентуально академічна ґімназия, „Народний Дім"). На бажане декого заявляє комітет, що польска мова буде в ґімназиї взглядно-обовязковим предметом (як в академічній ґімназиї) і що еї будуть учити без окремої доплати. Окремі доплати треба буде складати тілько за надобовязкові предмети, пр. жіночі роботи, сьпів, ґімнастику і т. и. Комітет приймає зголошеня до ґімназиї не тілько тих дівчат, що покінчили народну школу (публичио чи приватно), але й учениць иниих дівочих шкіл. Зазначує ся при тім, що учениця I. кляси ґімназияльної мусить скінчити до 31 грудня 1906, лїт 10, бо молодших до ґімназиї приймати не вільно; поза тим ніхто не потребує вязати ся віком дітий.

— **Дрібні вісти.** Приватна польска ґімназия женьска буде в короткім часї основана в Станиславові. В тій цїли заснувало ся вже окреме товариство, котре буде удержувати згадану ґімназию. — В Льондонї лютив ся дня 14-го с. м. страшний оркан, що наробив дуже богато шкоди. На улицях стояла вода на півтора метра високо. Кілька домів і мостів завалило ся.

— **Пошести в Галичинї.** „Przegląd lekarski" пише, що в часї від 29 цьвітня до 6 мая с. р. донесено про нові случаї отсих пошестий: віспи 6 случаїв в 4 громадах західної Галичини; пятнистого тифу 85 случаїв в 25 громадах, а то: Яблінка 4 (пов. Богородчани), Глинна 4, Плавча 1 (пов. Бережани), Гарта 1, Динів 5 (пов. Березів), Жуків 19 (п. Городенка), Завадів 2, Грушів 1 (п. Яворів), Станишевске 1 (пов. Кольбушева), Хоросниця 3 (п. Мостиска), Сулковичі 4, Мисливичі 1 (п. Мисливичі), Ланчин 1, Зелена 3 (пов. Надвірна), Лаґодів 1 (п. Перемишляни), Камінка вел. і, Верхрата 1 (пов. Рава руска), Плаве 1, Кальне 2, Погар 2 (пов. Стрий), Бортники 11, Королївка 3, Торговиця 11 (п. Товмач), Ясенівцї 1 (п. Золочів), Коршилів 1 (п. Зборів); meningitis 32 случаїв в 21 громадах.

— **Рабунок.** На переходачого Цетнерівским лїсом у Львові ученика реальної школи із Станиславова, Артура Вончка, що хвилево перебував в нашім містї, напало опогди по полудни двох якихсь драбів і в хвили, коли один заткав єму уста, другий видер єму рівночасно з кишенї мошонку, в котрій було 20 корон. Опришки по обрабованю утїкли, а полїциї доси не удало ся їх відкрити.

— **Загадочна справа.** Велику сензацию викликало в Німеччинї викритє краденої срібної посуди в меклембурскім замку Басендов, тепер резиденциї князя Вреде. На донесенє віддаленого із служби льокая судові власти перевели в замку ревізию і знайшли богато срібних річий із столової застави, що суть — як показують монограми — власностию париских і берлиньских готелів. Князь Вреде находив ся в тім часї разом з жінкою в подорожи і тому спершу не можна було їх переслухати. Всеж таки зажадано від них телеґрафічно виясненя і князь відповів, що се якась інтриґа з боку віддаленого льокая, котрий і так хотів був вимусити від них 50.000 франків, грозячи виявленем мнимої крадежи. Прокураторня увязнила льокая, але той зізнав при слїдстві рішучо, що княгиня Вреде крала по готелях столову заставу і вивозила у своїх куфрах. Сам раз бачив, як в однім париским готели забрала дорогу сосєрку і запакувала єї до куфра. Зізнаня льокая були правдиві, бо крім викритих в городі замку скринок з многими краденими річами найдено в палатї дві скринки з приладами до лютованя, при помочи котрих мали заливати готелеві моноґрами. Наслїдком того до Мадриду, де перебувала княжа пара, приїхав із Шверину судовий урядник, щоби переслухати обоїх виновників. Княжна Вреде призна ла ся до крадежий, але пояснила, що мусїла то робити, бо єї щось тягнуло, щось прямо приневолювало красти. Виявило ся, що княгиня, котрій тепер 50 лїт, терпить від давна на клептоманію.

† **Помер:** у Львові Тадей Жебровский, пенсионований перший рахунковий радник скарбової дирекциї і радний міста Львова, в 72-ім році житя.

Телеґрами.

Відень 17 мая. При вчерашних виборах до віденьскої ради громадскої з другого тїла виборчого здобули антисеміти всї мандати і зискали тим способом 4 мандати.

Лїберець 17 мая. В присутности Архікн. Фердинанда Кароля відкрито тут виставу промислову.

Петербург 17 мая. Підчас дискусиї над адресою промавляв пос. Стахович (орловска ґуб.) за тим, щоби бодай з початку полишити одвічальність міністрів лиш перед царем а не перед Думою, котра ще не має кріпкої основи. Цареви буде також невигідно дїлати після ухвал Думи. Коли Стахович сходив з трибуни, дали ся почути псиканя. — Пос. Вінавер атакував Стаховича, котрий знов співав стару пісню, що вся власть належить ся цареви. З тим треба вже раз конець зробити — сказав бесідник. — Пос. Кареєв з Петербурга і пос. Ковалевский (харківска ґуб.) порівнували теперішні подїї в Росиї з подїями у Франциї в 1789 р. (перед революциєю), а Ковалевский зазначив потребу іменованя міністерства з посеред парляментарної більшости. — Настрій в палатї єсть такий, що адреса буде принята після проекту комісиї.

Петербург 17 мая. (П. Аґ.) Дума державна приняла точки 2 до 5 адреси принято майже без дискусиї. Зато завела ся широка дискусия при точцї 6, де бесїда о самоволи адмінїстрациї.

Петербург 17 мая. Мінїстер торговлї Федоров уступив; на єго місце іменований товариш міністра Штофф.

Курс львівский.

Дня 16-го мая 1906.	Платять	Жадають
	К с	К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	569·—	578·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	195·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	573·—	577·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	300·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	111·50	—·—
Банку гіпот 4½%	100·50	101·20
4½% листи застав. Банку краєв.	101·30	102·—
4% листи застав. Банку краєв. .	98·90	99·60
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	99·70	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ лїт.	99·60	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	98·70	99·40
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99·50	100·20
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	101·20	101·90
Зелїв. льокаль. „ 4% по 200 кор.	98·80	99·40
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	99·10	99·80
„ м. Львова 4% по 200 кор.	97·70	98·40
IV. Льоси.		
Міста Кракова	91·—	97·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	49·15	51·15
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	30·80	32·80
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	57·—	62·—
Базилїка 10 кор. (Курс віденьский) . .	23·75	25·75
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·24	11·41
Рубель паперовий	2·50	2·52
100 марок німецких	117·30	117·80
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).